

kunde tiltræde det Forslag, vi var blevet enige om i Underudvalget. Jeg skal hertil sige, at vi var jo ikke blevet enige paa anden Maade, end at Forslaget skulde forelægges Partierne; der var ikke givet Løfte om andet end at anbefale det og sige til Partierne, at man burde vedtage det. I et Underudvalg, hvor man sidder en 3—4 Stykker, kan man jo ikke binde Partierne, man kan kun sige, at man vil anbefale et Forslag; videre kan man ikke komme. Men, som sagt, jeg deler den højtærede Indenrigsministers Ønske om, at der maa komme et Resultat ud af Arbejdet, selv om vi ikke har ganske den samme Mening. Det er maaske ogsaa naturligt, at en Indenrigsminister vil søge at faa saa meget som muligt ud af Forslaget, medens jeg gerne af Hensyn til de vanskelige økonomiske Forhold, vi lever under, ønsker Taksterne saa langt ned, som man kan forsvare det — jeg siger udtrykkelig: som man kan forsvare det, thi andet eller mere tilsigter jeg ikke.

Jeppesen (Drusebjerg): Den Udtalelse, jeg rettede til den ærede konservative Ordfører, gik ud paa, at det ærede Medlem udtalte, at man havde strakt sig vidt fra konservativ Side overfor Lovforslaget, men naar man ser paa det Resultat, der blev opnaaet i sidste Samling, kan jeg stadig ikke give det ærede Medlem Ret i, at man har strakt sig saa overmaade vidt.

Maa jeg dernæst sige til det ærede Medlem, der udtalte, at Samfundet ikke kan bære Udgifterne ved denne Lov, at vel er Samfundet jo stærkt spændt for i Øjeblikket, økonomisk set; men det forekommer dog mig, at det vilde være et meget stort Tilbageskridt, hvis man gjorde Kaarene vanskeligere for de gamle her i Landet, end man gjorde det for 30 Aar siden, da den første Alderdomsunderstøttelseslov blev vedtaget, og det forekommer mig, at Aldersrente til de gamle er et af de sidste Steder, hvor man skal tænke paa at spare.

Det ærede Medlem udtalte endelig, at Aldersrentenyderne har andre Indtægter end dem, de opnaar gennem deres Aldersrente. Jeg tror nu ikke, det er ret mange af dem, der har andre Indtægter; i hvert Fald er der mange, som ikke har anden Indtægt end deres Aldersrente, og jeg tror, det ærede Medlem vil give mig Ret i, at naar de ikke har andet, har de meget vanskeligt ved at slaa sig igennem for Øjeblikket, selv om de sparer aldrig saa meget.

Jeg skal endnu en Gang anbefale Lovforslaget til hurtigt Fremme her i Tinget.

Indenrigsministeren (Harige): Venstres ærede Ordfører vilde ikke erkende, at han havde været mindre velvillig i sine Udtalelser ved denne Lejlighed. Jeg kan hertil svare, at jeg udtalte, at dersom jeg havde misforstaaet ham, vilde det glæde mig. Det vilde i hvert Fald glæde mig, om de Udtalelser, som Venstres ærede Ordfører nu sidst fremsatte, maa forstaas saaledes, at vi skal finde hinanden paa det Grundlag, vi forhandlede paa i Fjor; thi saa synes jeg, at der alligevel aabner sig en Mulighed for, at vi kan naa til et Resultat.

Til det konservative Folkepartis ærede Ordfører vil jeg sige, at jeg synes, hans Krav om Folkeforsikring under Henvi-
 ning til, at vi har Tjenestemænd, der betaler til deres egen Pension, ikke er rigtigt. Man maa ikke glemme, at de, der staar i det offentlige Tjeneste og selv bidrager til deres Pension, har den store Fordel fremfor Arbejderne ude i det frie Marked, at de bliver ikke arbejdsløse, og derfor behøver de heller ikke som disse sidste at forsikre sig mod Arbejdsløshed; den Forsikring er de fuldkommen fritaget for, og den er meget tyngende for mange Arbejdere, som endogsaa i vid Udstrækning maa betale til deres Arbejdsløshedskasse i den Tid, de er uden Arbejde, uden anden Fortjeneste end den, de kan faa af selve Forsikringskassen. At der er en betydelig Forskel paa at være fastlønnet i Samfundets Tjeneste og at være henvist til at søge Arbejde, hvor det byder sig i det frie Erhverv, ser man jo deraf, at saa snart der opslaaes en fast Stilling ledig i Statens eller Kommunens Tjeneste, er der snesevis af Mennesker, der søger den paagældende Plads, somme Tider flere Hundreder, selv om den er forholdsvis ringe lønnet. Derimod er det meget sjældent at se, at der fra de fastlønnedes Kredse er en stærk Tilstrømning til det frie Marked. Nej, de Stillinge, de har faaet som faste, beholder de, fordi de byder dem Fordele, der som Regel ikke er at opnaa for Arbejderklassen eller med den ligestillede i det frie Marked. Derfor har det ærede 3die Medlem for 5te Kredse ikke Ret i den Betragtning, han gjorde gældende ved Bedømmelsen af, hvorvidt det er paakrævet eller ønskeligt eller nødvendigt — hvad man nu vil sige derom — at gaa til en Folkeforsikring, nemlig under Henvi-
 ning til, at man lader en Del af Befolkningen betale til deres egen Pension. Sammenligningen kan slet ikke anvendes.

Hermed sluttede Forhandlingen.